

med eller samboende med en i Sverige fastboende person, hvis parterne har levet sammen i et længerevarende forhold i udlandet. Bestemmelsen åbner dog også mulighed for, at der kan bevilges opholdstilladelse, selvom parterne ikke har levet sammen i et længerevarende forhold i udlandet. I disse tilfælde er det dog en forudsætning for at meddele opholdstilladelse, at forholdet fremstår som seriøst, og at særlige grunde ikke taler imod, at tilladelsen gives.

I bemærkningerne til lovforslaget (prop. 1999/2000:43 s. 40) anførte den svenske regering følgende:

»For at forhindre, at nogen mod sin vilje tvinges ind i et ægteskab, er det efter regeringens vurdering af stor betydning, at der foretages særligt grundige mundtlige undersøgelser, når der er tale om arrangerede ægteskaber. Ved denne undersøgelse er det meget nærliggende, at den i Sverige bosiddende part høres uden tilstedeværelse af slægtninge, og at en eventuel tolk er upartisk. Hvis ansøgningen baseres alene på, at ægteskabet er i overensstemmelse med national sædvane, bør den ikke accepteres. Kun i de tilfælde, hvor forholdet virkelig kan konstateres at have baggrund i et traditionelt kulturmønster, og hvor det indgås med parternes frie vilje, bør opholdstilladelse bevilges, selv om parterne kun har truffet hinanden i meget begrænset udstrækning og ganske savner kendskab til hinanden.«

Den svenske regering nedsatte den 11. maj 2000 en parlamentarisk komite (Anhörigkommittén), som fik til opgave at analysere udlændingelovens bestemmelser om familiesammenføring i Sverige. Komiteen skulle blandt andet undersøge, om seriøsitetsprøvelsen i forbindelse med arrangerede ægteskaber kunne forbedres. Komiteen afgav en delbetænkning i februar 2002.

Anhörigkommittén foretog interviews med det personale fra Migrationsverket, som sagsbehandler ansøgninger om familiesammenføring, ligesom der blev indhentet skriftlige bidrag. Vedrørende effektiviteten af seriøsitetsprøvelsen i forbindelse med familiesammenføring på baggrund af ægteskab var komiteens samlede opfattelse, at der findes relativt gode chancer for at omgå reglerne for dem, som vil, og at det med den nuværende sagsbehandling er svært få udsatte kvinder i tale i forhold, hvor dette kunne behøves.

Komiteen antager på baggrund af oplysningerne fra Migrationsverket, at meget få af de sager, hvori der foretages en seriøsitetsprøvelse, ender med afslag. Der føres ingen officiel statistik.

I sine anbefalinger anfører komiteen, at lovændringerne fra 1. juli 2000 har haft særlig svært ved at opnå effekt i forhold til arrangerede ægteskaber. Komiteen nævner en række muligheder for i forbindelse med arrangerede ægteskaber at sikre, at forholdet etableres med begge parter frie vilje. Herunder nævnes blandt andet en højere aldersgrænse, eller at opholdet i Sverige skal have haft en vis varighed, før familiesammenføring kan ske.

Komiteen ender dog med at begrænse sig til at anbefale, at der indføres et forsørgelseskrav for ægtefæller samt en række mindre tekniske ændringer i de nuværende procedurer.

Den danske regering har været opmærksom på de svenske regler. Regeringen har imidlertid foretrukket at foreslå de i lovforslaget indeholdte lovændringer.

Spørgsmål 64:

Hvorledes harmonerer alderskravet på 24 år med den ved lov vedtagne myndighedsalder på 18 år?

Svar:

Det forhold, at den almindelige myndighedsalder i dansk ret er fastsat til 18 år, indebærer, at personer over 18 år er myndige personer, der bl.a. selv kan træffe bestemmelse om personlige forhold og selvstændigt indgå retshandler.

Visse rettigheder og pligter er i dansk ret knyttet til myndighedsalderen. Det er imidlertid ikke myndighedsalderen i sig selv, der giver disse rettigheder og pligter. Det er således op til lovgiver i hver enkelt sag – hvor det er relevant – at vurdere, om en anden aldersgrænse end 18 år eventuelt vil være hensigtsmæssig i det pågældende tilfælde. Som eksempel kan anføres, at den kriminelle lavalder er fastsat til 15 år.

Det skal understreges, at der med den foreslåede forhøjelse af alderskravet for ægtefællesammenføring i udlændingelovens § 9, stk. 1, ikke er tale om at gribe ind i myndige personers adgang til at indgå ægteskab. Den ved lovforslaget foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 1, regulerer alene adgangen til ægtefællesammenføring her i landet.